

Eftertryk forbudt

Pris 400 øre

TRØ DANSEN SLIT HELSA

Nordlandské Bildér

af
Nordland Teàtér

Tilfjòbs vèd Nordland Teàtér

1980

Depotbiblioteket

76sd 97 156

Nasjonalbiblioteket
Depotbiblioteket

Svordån stykket ble til

Noen få uker før premiéren satte vi oss ned for å rekonstruere den tornefulle veien fra idé til ferdig forestilling, Eva Opaker, skuespiller, Bodvar Moe, komponist/musiker og denne samtalens referent, Ulf Breistrand, forfatter.

Bodvar forsøker å slå an en formell intervju-tone: „–Ja, åssen begynte da det her, Ulf Breistrand?”

„– Vel, opprinnelig var jo tanken å lage et *lite* ” (*her avbrytes utredningen av Bodvar som ler rått*) „...– et lite program med sanger og sagn og sånn.–”

„Som du skulle skrive litt sammenbindende tekst til”, *skyter Eva inn.*

„Ja. – Den kulturpolitiske tanken som lå bak det hele var at vi ville lage teater av den kulturen som fantes her oppe lenge før Nordland Teater i det hele tatt var påtenkt.”

Bodvar vil videre: „– Og så begynte vi å leite. og fant en masse sanger, tekster, historier, sleit ut flere bibliotekarer og fikk noen meter med bakgrunns-stoff. Men først og fremst så var det sanger, enormt med flotte sanger. Hvordan skulle vi nå klare å *velge* i alt dette?”

„Begynnelsen til slutten, holdt jeg på å si”, *fortsetter undertegnede,* „– altså til det ganske store opplegget det ble, kom vel med Hennings (Mankell) forslag om å la en kvinneskikkelse binde programmet sammen. Tanken fenget oss, vi kunne faktisk gjøre noe som var nytt. Den nord-norske kvinnens liv og historie har alltid stått i skyggen av mannen, fiskeren, „den siste viking.....”

„Og dermed var det nesten ingenting av materialet vårt som var brukbart lenger. Og ikke fant vi særlig nytt heller. Det var jo derfor vi måtte ut og intervjuer kvinner”.

„– Og møtte nye problemer, Eva. Det var vanskelig å få folk til å snakke om livet sitt. Spesielt hverdagen som jo var det området vi ikke kunne lese oss til på annet hold.”

„– Det er vel ganske naturlig, Bodvar. som regel så husker man bare spesielle hendelser, eller så sier man: Nei, det var det vanlige.....”

„Men det som likevel slo oss overalt var *arbeidet.*”

„– Det var slitsomt! Vi kunne spørre: –Hvordan kunne dere greie det da?”, *forteller Eva,* „–Nei, det måtte jo gå! –Det var det de var vant til. sånn *er* livet, liksom.”

„–Stort sett så undervurderer vel folk sin egen hverdag, viktigheten av det de har utført i livet,” *mener Bodvar.*

„–Det er nok riktig, men jeg har ihvertfall hørt én kvinne som sa at mannfolka hadde ikke kommet seg på Lofoten om det ikke hadde vært for kvinnfolka.”

„–Akkurat det du sier der, Eva, ga oss vel egentlig en slags aha-opplevelse av hva „de glemte” kvinnene egentlig har betydd her i Nordland. – Men likevel så ble kvinnene lite mer enn bipersoner i det første manuset jeg skrev. Så ble det kritisert og forkastet, nye intervjuer og undersøkelser ble gjort, nye scener konstruert og forkastet og skrevet påny. Så vi har måttet jobbe ganske mye for å oppnå det vi ønsket, nemlig å ha kvinnene som hovedpersoner i stykket.”

„–Ja, jeg har hatt fem manus jeg, Ulf!”

„–Likevel synes jeg nettopp den arbeidsmetoden har gjort det spennende å jobbe med denne forestillinga. Bare en sånn ting som at vi starta med en masse sanger som jeg begynte å sette melodi til. Så begynte Ulf å skrive selve stykket og da passa ikke alle sangene inn lenger, nye måtte finnes, vi fikk Stig (Bang) til å skrive der det måtte „skreddersyde” sanger til..... – Enda blir det kanskje endringer. Det har vært en fantastisk utfordring å få ihop det her, selv om det har vært vanskelig.”

„–Vi må også få med oss at publikumsprøvene har vært veldig verdifulle for oss.”

„–Folk hadde masse kritikk, men det var tydelig at det her engasjerte dem.”

„–De kjente seg igjen i mange av de hverdagslige tingene. Her var det virkelig de som var eksperter, og vi hadde mye å lære.”

„–En annen side ved publikumsprøvene enn den dere nevner, er den optimismen folks engasjement har gitt – ihvertfall meg, som litt ensom forfatter bortgjemt på et kontor mye av prøvetida; – til tider en hardt tiltrengt optimisme.

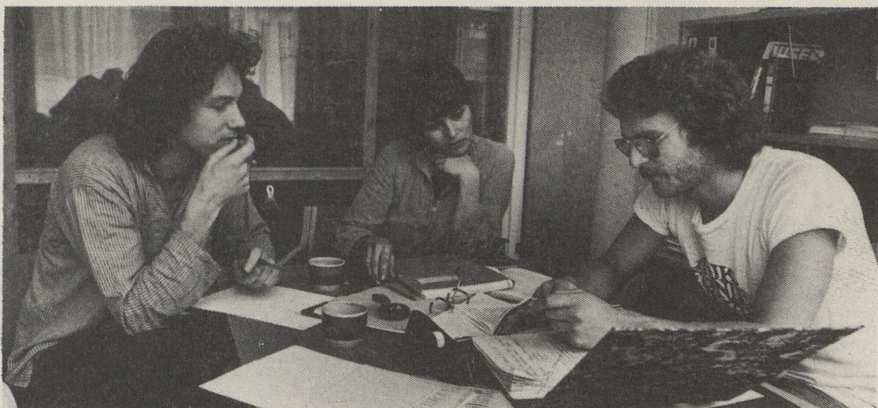
Det har virkelig vært en lang og krokete vei fram til det manuset vi har idag. Vi startet opp med en idé om et lite kulturprogram bygd på nord-norsk diktning og ender opp med et stort – hva skal vi kalle det?– en samling *tidsbilder* bygget på den kulturen som utgjøres av livet selv, liv og arbeid; – og hvor nesten alt er nyskrevet!”

Etter dette senker ettertankens ro seg over de tre rundt bordet.

„–Vet dere hva jeg sitter og tenker på nå som vi nesten er ferdig med forestillinga?”
kommer det tankefullt fra Eva, „– Jo, hvor mye vi har lært om Nordland av dette her. Det syns jeg har vært veldig fint.”

„–Og nyttig. Det er helt klart at det vi har lært her vil komme oss til nytte som teaterfolk med Nordland fylke som arbeidsplass; også når vi skal spille Shakespeare – *Og det synes undertegnede, som også er teatrets faste dramaturg, kan være en bra avslutningsreplikk.*

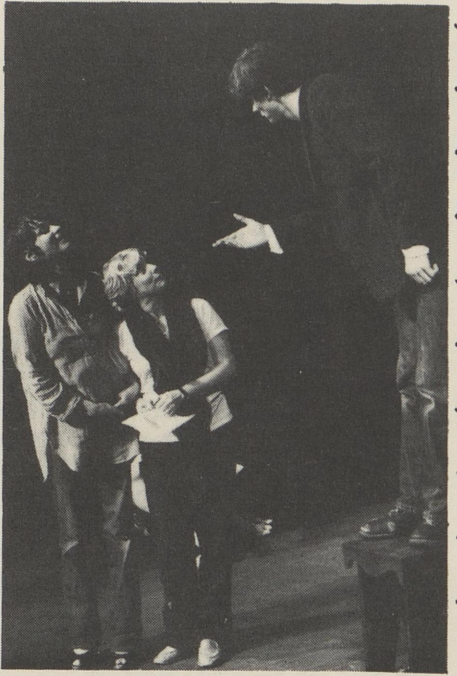
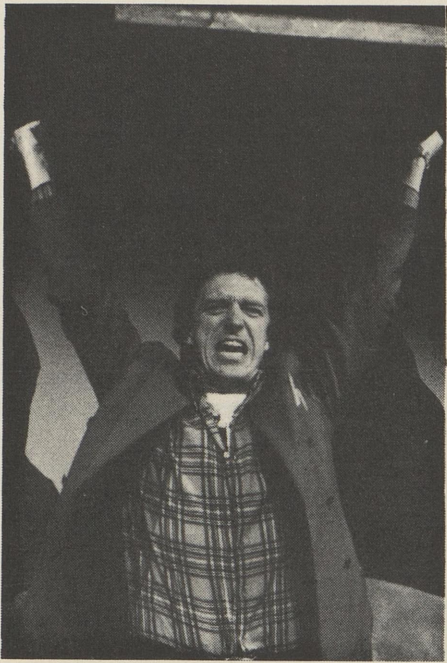
*Nordland Teater 18/9-80
Ulf Breistrand*

Ulf Breistrand (dramaturg)

Eva Opaker (skuespiller)

Bodvar Moe (musiker)

Frà Brovéné:

Foregående side:

Over t.v.: Hallbjørn Rønning

Over th.: Eva Opaker, Maryon Eilertsen, Nils Johnson.

Under: Hallbjørn Rønning, Bodvar Moe

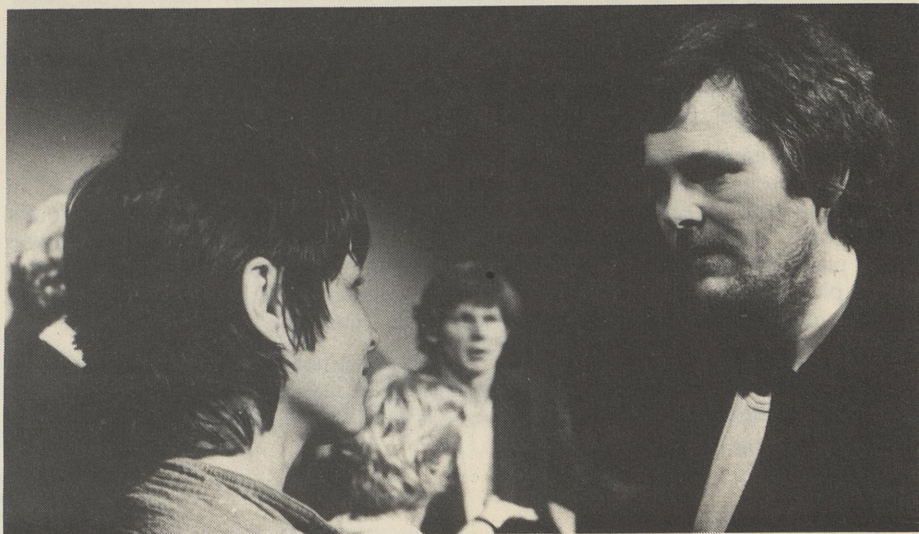
Maryon Eilertsen, Odd-Arvid Eilertsen.

Denne side:

Over: Maryon Eilertsen, Eva Opaker

T.h.: Nils Johnson, Jan Erik Aune, Hallbjørn Rønning.

Under: Eva Opaker, Thomas Fearnley.

HENNING MANKELL:

Teater er kunst

Å finne en tittel til et teaterstykke kan ofte være vanskelig. Det *forekommer* at en tittel gir seg selv, men enhver dramatiker, ethvert teater vet at det motsatte er regelen! Vårt Nordlandsprogram heter „Trødansen – slit helsa”. Beslutningen tok vi en regnfull ettermiddag omtrent en måned før premieren. Blant de tittelforslag som forelå anså vi denne tittelen som den beste.

Etter at vi hadde bestemt oss var det en som sa: Dette er ikke bare en god tittel på forestillinga vår. Det er faktisk også en passende tittel på *arbeidet* med forestillinga, med teater i det hele tatt.

Da jeg et par kvelder seinere satte meg ned for å skrive disse linjene til programmet, hadde den replikken bitt seg fast. Jo, tittelen var unektelig en passende devise å henge over døra til prøvesalen.

Hvorfor?

Teater er kunst. Teater er bevisst kunstnerisk arbeid. Og kunstnerisk arbeid er et spørsmål om å velge. Hele den lange og oftest møysommelige vei som leder fram til en ferdig teaterforestilling er en prosess som består av et uendelig antall *valg*.

La oss se på det.

Vi vil noe med teatret vårt. Vi velger stykke – eller i dette tilfelle tema. Blant ulike tolkningsmuligheter av stykker/tema, velger vi den veien vi ønsker å gå. Vi velger spilleform. Titteskap? Arena/sirkusform? Eller noe annet. Og sånn fortsetter det gjennom hele prøveprosessen. Det kunstneriske og tekniske arbeidet består av stadig nye valg av vei i stadig nye veikryss. Dersom vi ikke velger, begynner tilfeldigheter å påvirke kursen. Og et teater som lar seg dominere av det ukontrollerte, det tilfeldige, blir aldri noe bra teater.

Veien er sjelden rett. Bratte bakker, tåkete fjellpartier skal beseires. Innimellom er det vanskelig og tungt og da kan virkelig den siste delen av tittelen „–slit helsa” være den beste beskrivelsen. Men så kan det komme prøvedager da alle biter faller på plass. Og da går det lett – „Trødansen” gir plutselig den beste beskrivelsen.

Jeg tror sannheten om arbeidet med teatret ligger akkurat i spenningen mellom tittelens to deler. Det er der vi befinner oss i prøvearbeidet vårt.

Hva er det så som bestemmer våre valg?

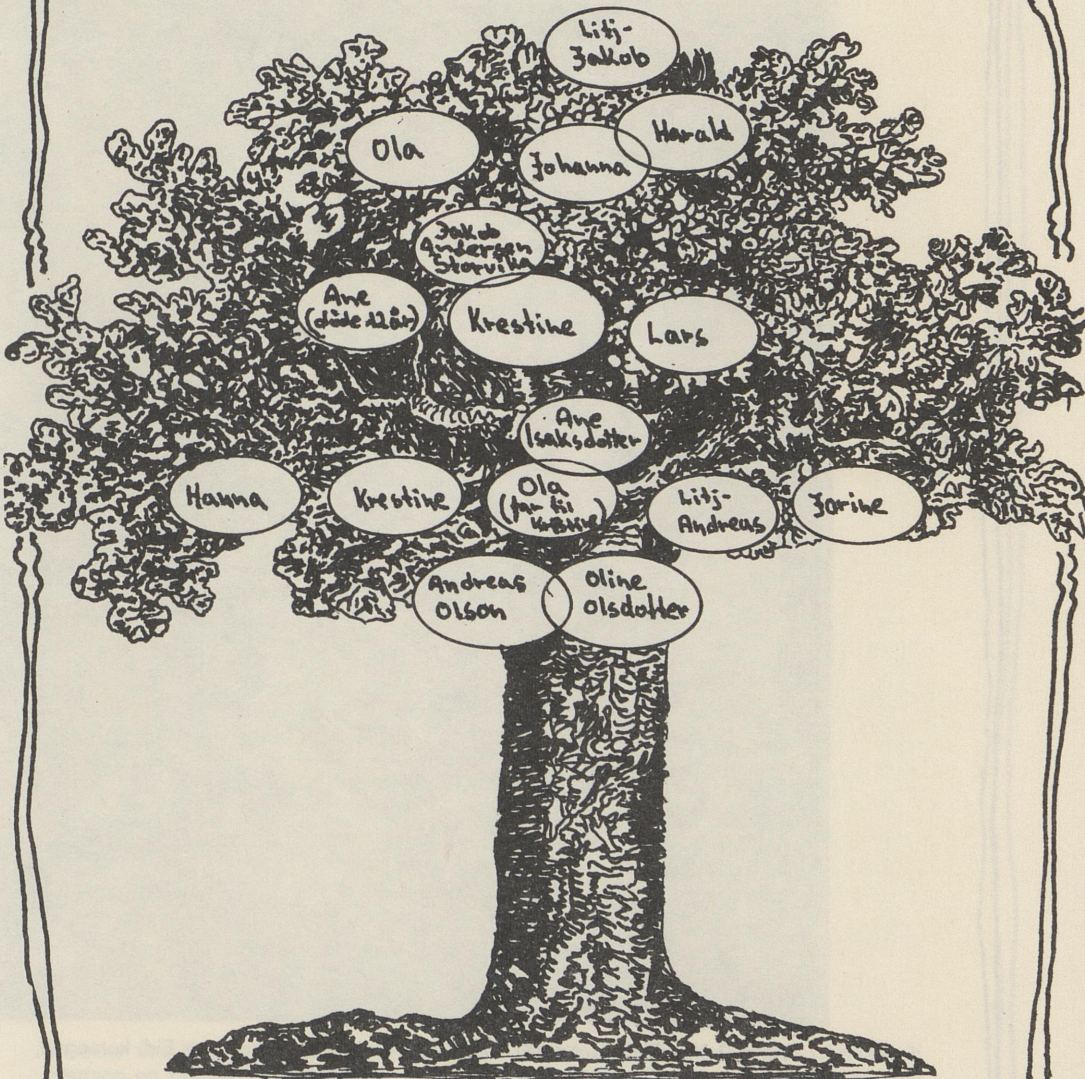
For det første sjølsagt spørsmålet: hva vil vi fortelle med denne forestillinga? Et spørsmål som må gjentas og besvares daglig. Men arbeidet med teater er og forblir også noe hvor uventede, i øyeblikket framskapte detaljer og oppdagelser, krever sin plass, sin behandling. I en god prøvetid skjer det *uventede* ting. En skuespiller gjør plutselig noe som ingen har forventa. Og hvordan passer dette inn i vår ambisjon med forestillinga? *Kan det passe?* Og hvis ikke – hvorfor?

Det som endelig vises fram på scenen og framstilles med den største letthet og selvfølgelighet er altså et resultat av en blanding av „slit og dans”.

Det vi viser har vi valgt.

Og ingenting er tilfeldig.

Stamtrè

Dette er Nordland Teater 1980

1. rekke f.v.: Torill Døhl, PR/org.sekr., Ulf Breistrand, dramaturg, Inger Lise Eid, koreograf, Steinar Berthelsen, instruktør og Henning Mankell, gjesteinstruktør

2. rekke f.v.: Aud Bjørnmyr, adm.sekr. Videre skuespillerne ved NT: Nils Johnson, Eva Opaker, Thor Aamodt, Maryon Eilertsen, Thomas Fearnley, Hallbjørn Rønning og Jan Erik Aune.

3. rekke f.v.: Yngve Karlsen, forr.fører, Tordis Landvik, amatørteaterinstruktør, Odd-Arvid Eilertsen og Bodvar Moe, musikere, Bjørn Wiggo Storbråthen, maler/rekvisitør, foran ham; Geir Næss, scenemester, Lars Gaustad, lydtekniker, Sven Johansen, lysmester og Elisabeth Rogstad, snekker.

TRØ DANSEN -

Nordlandst

ULF BREISTRAND har skrevet teksten, P
STIG BANG står bak sangene „Trø dansen,
og hele ensemblet har diskutert, kritisert, re

REGI Henning Mankell
SCENOGRAFI Elma Gjendem
LYSSETTING Sven Johansen
MASKER/PARYKKER Hanne Revold
REGI-MEDHJELPER Steinar Berthelsen
REGI-ASSISTENT Inger Lise Eid
DIALEKTKONSULENT Stig Bang

SCENEMESTER Geir Næss
MALER/REKVISITØR Bjørn Wiggo Storbråthen
SNEKKER Elisabeth Rogstad
INSPISIANT Lars Gaustad
KOSTYME ER UTFØRT AV Kari Britt Nilsen

ADMINISTRASJONS-SEKRETÆR Aud Bjørnmyr
PR/ORGANISASJONS-SEKRETÆR Torill Døhl
FORRETNINGSFØRER Yngve Karlsen

PLAKAT Inger Eivebakk
FOTOGRAF Geir Pedersen

PROGRAMREDAKSJON Torill Døhl
Ulf Breistrand
Henning Mankell
Bjørn Wiggo Storbråthen (lay-out)

„Sagnet om Moskenesstraumen” har vi henta fra Olav Bøe og Ørnulf Hodne
i Kløfta, og Ivar Klæbo har laget melodien. Fra Hans Linds „Nordlandsviser” ha
Ruben Nilson. –Forfatterne til de andre sangene i stykket er forlengst glemt o

Vi takker alle som har bidratt til denne forestillinga: – alle som har tatt seg t
Bibliotek som virkelig har lagt seg i selen for å skaffe fram bakgrunnsstoff til
leveringsfrister.

SLIT HELSA

te Bilder

BODVAR MOE har komponert musikken, "Slit helse", "Kem e du", "Sluttsang første akt" og "Første, forkastet og kommet med gode forslag."

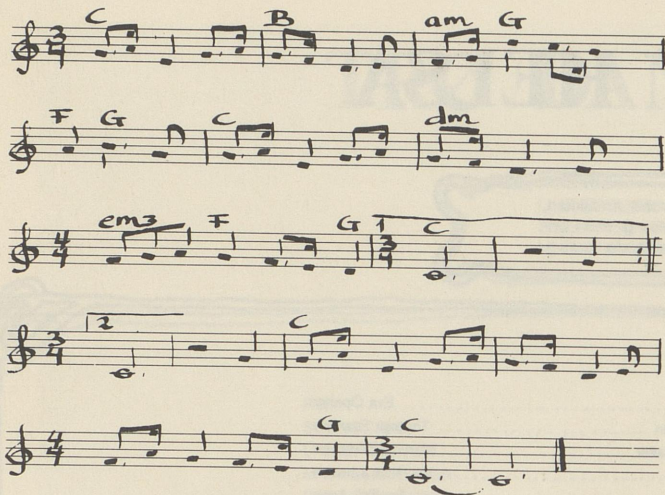
ROLLER:

KRESTINE	Eva Opaker
JAKOB, Krestines mann	Thomas Fearnley
JOHANNA, Krestines datter	Maryon Eilertsen
OLA, Krestines sønn	Nils Johnson
LARS, Krestines bror	Jan-Erik Aune
BESTEFAR, Jakobs far	Hallbjørn Rønning
BESTEMOR, Krestines farmor	Maryon Eilertsen
BERET, festdeltager	
FESTHELLMØYA, ei vakker troll-jente	Eva Opaker
OL-PERSA, Krestines far	Hallbjørn Rønning
LITJ-JAKOB, Johannas sønn	
MOSKEN, et troll	
PEDER, festdeltager	
ANDRE FREMMEDE, besøkende under krigen	Thomas Fearnley
HARALD, Johannas mann	
ANDRE BROR, sterk trollbror til Festhellmøya	
STOKKVIKMULEN, et troll	
STOR-TALEREN, festdeltaker og akterutseilt fisker	Nils Johnson
FØRSTE FREMMEDE, besøkende under krigen	
PRESTEN	
HANDELSMANNEN	
FØRSTE BROR, sterk trollbror til Festhellmøya	Jan-Erik Aune
STOR-ANTON, festdeltager og slåsskjempe	
LENSMANNEN	
EKSPEDITØR HOS HANDELSMANNEN	
MUSIKERE	Bodvar Moe Odd Arvid Eilertsen

es „Norsk Natur i folketu og segn“. „Feskarvise“ er skrevet av Koldevin
nar vi hentet „Landlége“. „Ruben Nilsons Rallarvise“ er sjølsagt skrevet av
og borte, men altså ikke sangene – heldigvis.

id til å fortelle oss om sine liv og om hvordan det var i gamle dager, –Rana
il oss og som senere har utvist stor tålmodighet med alle overtråtte

Vinterfèsjè

VINTERFESJE E DYREBART
FOR ALLE NORDLANDSKE SONAN
DE STYRER BÅTEN SÅ DET ER RART
MEN HEIME E VEKKJAN OG KONAN.
DE SY OG SPIN OG DE VÆV OG BIT
DE LÆRER BONAN SINE SKIKK OG VIT!

OG STJERNEN BLINKA OG MÅNEN SKIN
I VINTERNATTA FOR ALLE
OG STJERNEN BLINKA OG MÅNEN SKIN
I VINTERNATTA FOR ALLE

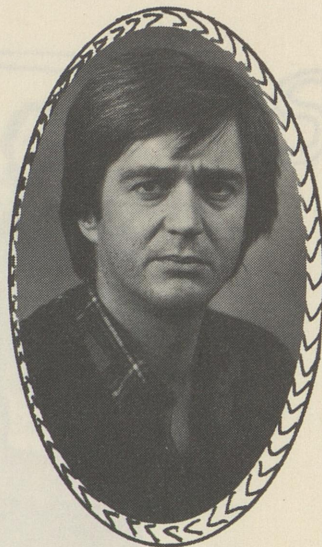

„Fra Hysvær utafor Vega”

Gjæster ved teatret:

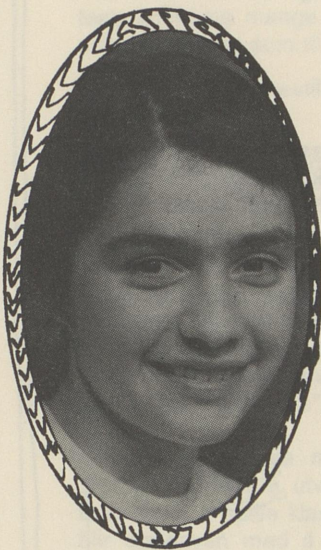
Henning Mankell

er instruktør for forestillinga. Mankell er svensk, født i Stockholm i 1948, bosatt i Norge siden begynnelsen av 70-tallet. Han har satt opp en rekke forestillinger både på norske og svenske teatre, bl.a. ved flere av de norske regionteatrene. Deler av året arbeider han som forfatter, da både som romanforfatter og som dramatiker. Den siste romanen hans utkommer i disse dager og har tittelen: „Dødsbrickan”.

Elma Gjendem

har hatt ansvaret for dekorasjonen og kostymene. Hun er født i 1957, er oppvokst i Molde og etter artium i 1976 kom hun til Rogaland Teater som scenografelev. Etter et år ved Hochschule der Künste, Berlin, har hun vært fast ansatt ved Rogaland Teater hvor hun har hatt en rekke oppgaver.

Hanne Revold

har laget maskene. Hun er født i 1946, er oppvokst i Oslo og har gått maskørlinjen på Dramatiska Institutet i Stockholm. Hun arbeidet ved Den Norske Opera og som free-lance, inntil hun i 1975 ble fast ansatt ved Riksteatret. I denne tiden har hun også hatt flere oppgaver for regionteatrene og i forbindelse med film.

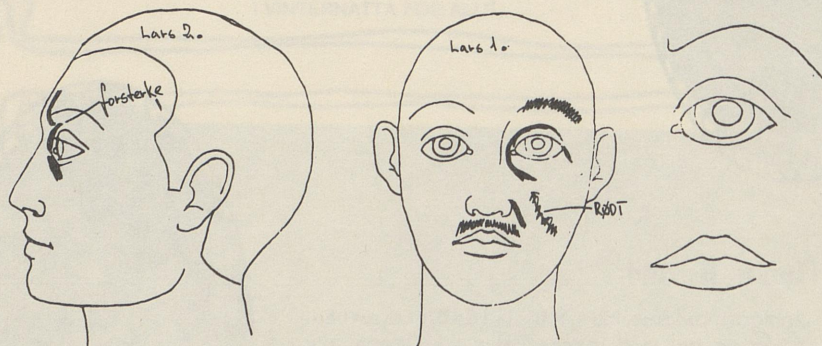

Elma Gjendem har hatt ansvaret for scenografien. Dette er en av de mange kostymetegningene hun har laget. Krestine er 6 år på bildet, og tida er 1886.

Hanne Revold har laget maskene. Nedenfor vises et sminkekort. Av kortet kan skuespillerne se hvordan de skal legge maske selv.

SMINKEKORT

HUDFARGE	ØYENSKYDGE	ANMERKNINGER	NAVN
SKYDGE	ØYENBRYN	Lars 3.	Jan Erik
HØYTING	ØYENSTREK OVER	÷ bryn	Lars
RYNKER	ØYENSTREK UNDER	+ sterkere markering	PRODUKSJON
PUDDER	HÅNDSMINKE	lyst på øynene	"The dansen - slit helten"
ROUGE	KROPPSMINKE		SMINKET AV
LEPPEFARGE	TANNFARGE		Hanne Revold
			DATO

Det første året

En kort presentasjon

Nordland Teater har hatt fødselsdag, ett-års fødselsdag. Når vi ser tilbake, oppdager vi at det har skjedd ganske mye på dette året. Da vi flytta inn i første-etasje på det nye Kinoteatret i Mo den 1. september i fjor, manglet vi både telefon, øvingsrom, snekkerverksted og kontormøbler. Litt etter litt ble det likevel orden på tingene og allerede den 14. september innbød vi ungene i Rana til gratis EVENTYRSTUND i Kinoteatret med Jens Bolling som gjest. Så begynte arbeidet med å øve inn stykket vi skulle spille og med å arrangere vår første turné i Nordland. Det var ei travel men spennende tid. Den 14. januar hadde vi premiere i Mo på den første forestillinga vår, folkekomedien „Den knuste krukka” av Heinrich von Kleist. Da vi avslutta turnéen den 21. mars hadde vi besøkt tilsammen 25 spillesteder, Mo inkludert, og 6107 tilskuere hadde sett forestillinga. Slett ikke verst, om vi skal si det selv. Dessuten skreiv teaterkritikerne mange godord om oss, og det kommer vel med, selv om det er publikums dom som til syvende og sist betyr noe. Det er jo dere vi lager teater for!

I tillegg til hovedforestillinga laget vi også to oppsøkende programmer som vi hadde med på turnéen.

„Gutten som ville fri til dattera til mor i kroken” var et dramatisert folkeeventyr som ble spilt på barnetrinnet i grunnskolen.

„Gi meg de rene og ranke” het det andre programmet. Det ble framført på videregående skoler, ungdomsskoler, arbeidsplasser og institusjoner. Det skildret tiden rundt 1920 og besto av viser og dikt Rudolf Nilsen hadde skrevet. Disse forestillingene ble sett av tilsammen 3193 barn, unge og eldre. Senere var vi på Festspillene i Nord-Norge hvor vi spilte to av stykkene, dessuten begynte vi på et tidlig tidspunkt arbeidet med å samle inn stoff til vår første store egenproduksjon „Trødansen, slit helsa”.

I den kunstneriske målsettingen for Nordland Teater heter det blant annet: „Teatret vil søke å utvikle et så allsidig repertoar som mulig, herunder skal det ta sikte på å spille klassikere, såvel norske som utenlandske. Ikke mindre sentral blir oppgaven med å skape ny dramatik basert på de sosiale og samfunnsmessige forhold som preger og finnes i landsdelen i fortid, framtid og nåtid.”

Videre heter det: „Nordland Teater vil gjennom sin virksomhet arbeide bevisst for å nå et nytt publikum som hittil har stått uten teater tilbud. Teatret vil derfor legge vekt på et mest mulig variert opplegg gjennom å spille for skolene, å spille på den stasjonære scenen, å drive turnévirksomhet og å spille oppsøkende teater.”

Vi har prøvd, og prøver stadig, å velge et repertoar som i størst mulig grad oppfyller denne målsettingen og som samtidig både underholder og engasjerer vårt publikum.

~Mènyèn~ i àrà som fommèr

Vi skal altså bevege oss i spekteret mellom store sceneforestillinger og intime oppsøkende programmer, mellom dagsaktuelle problemstykker og klassikere som f.eks. „Den knuste krukka.”

Det er en kjent sak at ny norsk dramatikk har en altfor liten plass i landets teaterliv. Her satser Nordland Teater friskt, og vi har allerede avtale med tre interessante norske forfattere om like mange spennende prosjekter, som vi har lyst til å presentere litt nærmere her i programmet.

Arnljot Eggen har vi engasjert til å skrive et stykke om arbeiderbevegelsen i Nord-Norge til 75-års jubileet for fagorganiseringen i Sulitjelma i 1982. Arnljot Eggen skreiv bl. a. „Pendlere” for Nationaltheatret for noen år tilbake og er senest aktuell med fjernsynsfilmen „Prosjekt 33”, om en gruvestreik i Folldal i 30-åra, som blir sendt i TV på vårparten og seinere i Nordvisjon.

Klaus Hagerup skal skrive om „Dataevolusjonen”. Denne snikende revolusjonen som alle vet om, men som ingen merker før roboten står der og gjør fem manns arbeid! Klaus Hagerup, skuespiller, forfatter og instruktør, er en av våre mest interessante og produktive dramatikere for tida. Nylig fikk han Kirke- og undervisningsdepartementets pris for beste ungdomsbok 1979 for teaterstykket „I denne verden er alt mulig” spilt i radioteatret, av Hålogaland Teater, Trøndelag Teater og nå av Svenska Riksteatern.

Bjørn Nilsen fikk vi sikret oss like før andre norske teatre grep fatt i ham. Han skal skrive en oljerevy for oss. Bjørn Nilsen, forfatter og TV-reporter, skulle være vel kjent for sine mange, grundige og uredde reportasjer om norsk og internasjonal oljevirksomhet.

Dette er prosjekter som vi tror folk kan vente seg mye av, og som vi er glade for å kunne presentere for publikum.

En annen hovedstolpe i planene framover består av det man litt lettvint betegner „klassikere”, altså eldre dramatikk som har overlevd sin egen tid p.g.a. høy kvalitet og publikumsapell. Både Ibsen, Brecht og Shakespeare er dramatikere som tåler å spilles igjen og igjen, og som har noe å si også til data-alderens mennesker. Dette vil vi skal framgå av våre forestillinger, samt at „klassikerne” var folk som viste å underholde sitt publikum.

Vel bekomme!

Oppsøfendè teàtèr

„Snekkern som slutta å plyster” er ei fortelling for mennesker over 14 år, som vi i hovedsak spiller på ungdoms- og videregående skoler i fylket.

Thor Aamodt forteller historia til 14 årige Pelle. Han forteller med Pelles ord om hvorfor og hvordan mora og faren blei skilt. Det begynte med at faren mista jobben sin som snekker, han mista motet og begynte og drikke. Mora til Pelle prøver å hjelpe faren, men det nytter ikke, så hun gir opp, og foreldrene skilles. Pelle vil fortelle denne historia for å klargjøre for seg sjøl hva som skjedde, og for at de han forteller til skal lære av hans historie.

Steinar Berthelsen har vært instruktør.

Scenograf: Tom Berre.

KLASSEKAMPEN 16/9-80

Stykket gir ingen fasitsvar på hvorfor, hva skulle vært gjort osv., men forklaringa ligger der, du må bare tenke litt sjøl. Alkoholen blir iallfall ikke årsaken til elendigheta slik Pelle oppfatter den, bl.a. sier han: «Du kan ikke døm dem om dem dreck øl. Det e minst like naturlig som å bli arbeidslaus».

Hele denne historia, som det tar ei time å fortelle, er så overlatt til en skuespiller, og hvilken skuespiller!

Innlevelsen er så stor at anmelderen lar tårene trille når det blir for jævli for Pelle, og det var flere øyne som ble fugtige.....

en stor teateropplevelse.

NORDLANDSPOSTEN 15/9-80

Thor Aamodt fremfører Pelles beretning og det er i seg selv en stor enmannsprestasjon.

Forestillingen er uhyre stramt instruert og overlater ingenting til tilfeldighetene.

Den er nøktern og realistisk og har en klar oppbygging av rytme og tempo innenfor hvert avsnitt.

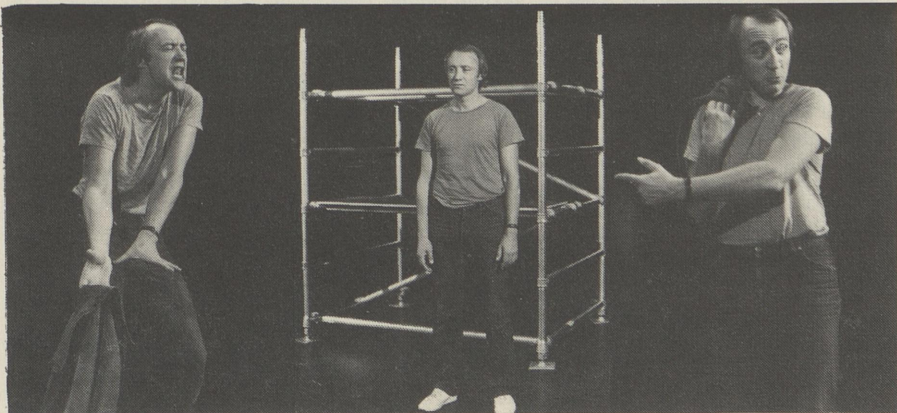
Jeg tror skuespiller, instruktør og sceneograf i fellesskap har funnet en god og engasjerende løsning på en heller vanskelig oppgave. De har også hatt god hjelp av skoleklasser som er blitt invitert inn som konsulenter under prøvetiden.

RANA-BLAD 15/9-80

Teatret har i programmet tatt med statistikk for arbeidsløshet og for skilsmisser. Talleneskjuler ei dyster virkelighet, det vet de unge, og derfor tror jeg forestillinga når fram, fordi en føler at det angår oss alle. Jeg merket stillheten i salen, den var påfallende mens Aamodt framførte sin monolog — og det skyldes ikke at det var kjedelig.

VG 15/9-80

Sikkert vil teatret få glede av forestillingen, slik den kommer ned til de unge og får dem i tale. Thor Aamodt hadde mimikken og faktene, han kalte på latter, og han kunne snakke alvor på en måte som innga tillit. Den enkle scenografien tillot ham å boltre seg i en stålkonstruksjon, så framforingen aldri ble statisk.

Fra prøvene

Kontaktnett

For å velge stykker vi skal spille og for å bli et teater som underholder og interesserer folk i Nordland, er vi altså avhengige av ei brei kontaktflate. Vi må bli kjent med publikum, og publikum må bli kjent med oss. Bare ved at folk forteller oss hva de synes om stykkene våre og hva de er opptatt av og drømmer om, bare da kan vi gjøre oss forhåpninger om å bli et teater som virkelig *betyr* noe. Og de vi ønsker å bety noe for er dere, folk som bor og arbeider her og som kjenner livsvilkårene på godt og vondt.

Derfor ønsker vi å bygge opp et KONTAKTNETT i Nordland, et arbeid vi begynte på i fjor og som vil bli intensivert i år. Målet er å få en *kontaktgruppe på hvert spillested*, mennesker som er interessert i å støtte Nordland Teater på en eller annen måte. Vi ønsker nemlig ikke hjelp bare til å velge stykker. Vi trenger også noen som kan hjelpe til med å få publikum på forestillingene våre. For å få folk til å gå i teatret må vi vekke *interesse*. Kontaktgruppa på hvert spillested kan hjelpe oss med dette ved å henge opp plakater, selge billetter til venner og bekjente, på arbeidsplassen og i klassen, sette i gang „jungeltelegrafene” og si til folk: „No kjæm dæm!” Det er nemlig viktig at det *snakkes* om oss en 14-dagers tid før vi kommer, at folk får vite hva stykket handler om osv.

Hvis du kunne tenke deg å være en slik „støttespiller” for oss, ber vi deg om å ta kontakt. Vi trenger bare navnet og adressen din i første omgang. Nøl ikke med å oppsøke turnédeltakerne etter forestillingen hvis du er interessert i å hjelpe oss! Og hvis turnéen er reist videre når du leser dette, skriv eller ring!

Kontaktene vil få jevnlig informasjon fra oss om hva vi arbeider med, hvike planer vi har osv.

Planer om et eget kontaktblad har vi hatt helt siden oppstartingen, denne gangen har vi måttet nøye oss med et par sider i HT's blad av økonomiske grunner. Men over jul kommer det, bl.a. med en fyldig presentasjon av alle jobber ved teatret. NB: Skulle du ha lyst å skrive noe i bladet, tar vi med *glæde* imot innlegg!

Ellers vil vi holde KONTAKTMØTER på et visst antall spillesteder foran hver turné. Da vil to personer fra teatret møte kontaktene ca. 14 dager før turnéen kommer og orientere om forestillinga, dele ut plakater og evt. billetter til rabattpris. (Kontaktene får gratisbilletter, selvsagt.) Vi vil diskutere hvordan man får opp interessen hos folk, hva som kan gjøres osv. og så vil vi drikke kaffe og prate repertoar m.v. Når turnéen kommer, håper vi dere har tid og lyst til å treffe skuespillerne på hotellet eller et annet hyggelig sted etter forestillinga. Akkurat den kontakten er kanskje den *aller* viktigste for et regionteater?!

For som sagt, uten respons fra og kontakt med publikum arbeider vi mer eller mindre i blinde. Og da kan det bli meget vanskelig å lage underholdende teater for folk i Nordland Fylke!

Adressen vår er: Nordland Teater
Kinoteatret
8600 Mo
Tlf. (087) 51 599

Amatørteater

TIL ALLE AMATØRTEATERINTERESSERTE

Trenger dere hjelp til teatergruppa der dere bor, er jeg, den nye amatørteater-instruktøren på plass ved Nordland Teater, og stiller meg til disposisjon for amatørerne i fylket.

Har dere lyst å lære mer om praktisk teater kan jeg være behjelpelig med informasjon om kurser, både her ved Nordland Teater og i Norden forøvrig.

Søker dere spesiell litteratur innen teater eller manuskripthjelp, kan dere ta kontakt med meg.

Det er viktig at også dere som er aktive, melder fra om hva slags kurser dere ønsker. Dermed kan min planlegging med HATS lettere kunne følge de behov dere har. Så har dere idéer til kurser, skriv eller ring – alle forslag mottas med takk.

Det er også verdt å merke seg at all hjelp fra meg er gratis.

Med vennlig hilsen
Tordis Landvik
Nordland Teater
8600 Mo
Tlf. (087) 51 599

Turnèrute

TURNÉPLAN NORDLAND TEATER HØSTEN 1980

Søndag	19/10	Generalprøve Mo	Lørdag	15/11	Terråk
Mandag	20/10	Première	Søndag	16/11	Brønnøysund
Torsdag	23/10	Fauske	Mandag	17/11	Sandnessjøen
Lørdag	25/10	Ballangen	Tirsdag	18/11	Herøyholmen
Søndag	26/10	Narvik	Fredag	21/11	Korgen
Mandag	27/10	Lødingen	Lørdag	22/11	Hemnesberget
Søndag	2/11	Misvær	Søndag	23/11	Nesna
Mandag	3/11	Rognan	Onsdag	26/11	Mo
Tirsdag	4/11	Sulitjelma	Torsdag	27/11	Mo
Onsdag	5/11	Bodø	Fredag	28/11	Mo
Torsdag	6/11	Ørnes	Lørdag	29/11	Mo
Torsdag	13/11	Hattfjelldal			

Kem e dû ?

Ho bess-mor-ska leit fram døps-hu-va si

Kem e du som ska bruk ho i - år. No står ho og

tenk på ei anna tid, stryk over gulna brode-
ri. Kem e du? Kem e du som får bessmorhuva på? Ho

bessmor-ska roa et lite vakker-ban. Kem e du kor

kjem du i - frå? Tida brytes som bára mot lainn men

bare kvil motei bessmor-hainn. Kem e du?

Kem e du kor kjem du i - frå? Ho bessmor-ska

drømet liv før dag. Ser du veien som du ska gå?

Han e kronglåt, sveng seg hit og dit, bi han kort, bi han lang,

bi det mykje slit? Her e veien. Here veien

din kor går han hen? Kem e du, kor ska du gå?